

2010 m. liepos 8 d., ketvirtadienis

6. ragina ES valstybes nares, kurios dar nėra pasirašiusios KKŠ, imtis preliminarinių veiksmų, kol jos prisijungs prie konvencijos, ir, be kita ko, priimti kasetinių šaudmenų naudojimo, gamybos ir perdavimo moratoriumą ir skubos tvarka pradėti naikinti kasetinių šaudmenų atsargas;
7. ragina visas šalis dalyvauti pirmajame konvenciją pasirašiusių šalių susitikime, kuris įvyks 2010 m. lapkričio 8–12 d. Vientiane, Laose, šalyje, kurioje naudojama daugiausiai kasetinių šaudmenų visame pasaulyje;
8. ragina ES valstybes nares imtis veiksmų siekiant pradėti įgyvendinti konvenciją ir, be kita ko, naikinti šaudmenų atsargas, valyti teritorijas ir teikti pagalbą nukentėjusiesiems, taip pat prisidėti prie kitoms šalims, kurios nori įgyvendinti konvenciją, teikiamos įvairių formų paramos finansavimo;
9. ragina konvenciją pasirašiusias ES valstybes nares priimti teisės aktus dėl jos įgyvendinimo nacionalinių lygmeniu;
10. ragina Sąjungos vyriausiąją įgaliotinę užsienio reikalams ir saugumo politikai dėti visas pastangas, kad Sąjunga prisijungtų prie Konvencijos dėl kasetinių šaudmenų, nes tai galima padaryti įsigaliojus Lisabonos sutarčiai, taip pat kaip Tarybos sprendimą ar bendrąją poziciją parengti pirmajai peržiūros konferencijai skirtą strategiją;
11. ragina Tarybą ir Komisiją šalia standartinės masinio naikinimo ginklų neplatavimo išlygos kasetinių šaudmenų draudimą įtraukti kaip standartinę išlygą į susitarimus su trečiosiomis šalimis;
12. ragina Tarybą ir Komisiją į Bendrijos išorės paramos programas įtraukti kovą su kasetinių šaudmenų naudojimu siekiant padėti trečiosioms šalims naikinti atsargas ir teikti humanitarinę pagalbą;
13. ragina ES valstybes nares, Tarybą ir Komisiją imtis priemonių siekiant užkirsti kelią trečiosioms šalims tiekti kasetinius šaudmenis nevalstybiniais subjektams;
14. primygtinai ragina ES valstybes nares atskleisti savo pastangas, kurių jos ėmėsi reaguodamos į šią rezoliuciją ir pateikti viešą pranešimą apie savo veiklą vadovaujantis KKŠ;
15. paveda Pirmininkui perduoti šią rezoliuciją Komisijos pirmininko pavaduotojai-Sąjungos vyriausiajai įgaliotinei užsienio reikalams ir saugumo politikai, Tarybai, Komisijai, ES valstybių narių ir šalių kandidatų vyriausybėms ir parlamentams, JT generaliniam sekretoriui ir Kasetinių šaudmenų koalicijai.

BŽŪP ateitis po 2013 m.

P7_TA(2010)0286

2010 m. liepos 8 d. Europos Parlamento rezoliucija dėl bendrosios žemės ūkio politikos ateities po 2013 m. (2009/2236(INI))

(2011/C 351 E/17)

Europos Parlamentas,

- atsižvelgdamas į Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo trečiosios dalies III antraštinę dalį,
- atsižvelgdamas į bendrosios žemės ūkio politikos (BŽŪP) būklės patikrinimo rezultatus,

2010 m. liepos 8 d., ketvirtadienis

- atsižvelgdamas į Komisijos dokumentą „2020 m. Europa: Pažangaus, tvaraus ir integracinio augimo strategija“ (COM(2010)2020),
 - atsižvelgdamas į savo tyrimą „Bendrosios išmokos schema po 2013 m.: naujas požiūris, naujas tikslas“,
 - atsižvelgdamas į Jungtinių Tautų Maisto ir žemės ūkio organizacijos ir Pasaulio banko inicijuotą Tarp-tautinio vystymuisi skirtą žemės ūkio mokslo ir technologijų vertinimo (angl. IAASTD) organizacijos ataskaitą, kurią pasirašė 58 šalys,
 - atsižvelgdamas į Komisijos publikaciją „Žemės ūkio rinkų perspektyvos ir pajamos 2008–2015 m.“,
 - atsižvelgdamas į Komisijos dokumentą „BŽŪP perspektyvos: nuo rinkos intervencijos prie naujoviškos politikos“,
 - atsižvelgdamas į Europos aplinkos politikos instituto tyrimą „Europos Sąjungos žemės ūkio sektoriaus tiekiamos viešosios gėrybės“,
 - atsižvelgdamas į Komisijos baltąją knygą „Prisitaikymas prie klimato kaitos. Europos veiksmų programos kūrimas (COM(2009)0147)“, o taip pat tarnybų darbo dokumentus „Prisitaikymas prie klimato kaitos. Europos žemės ūkiui ir kaimo vietovėms iškilęs uždavinys“ (SEC(2009)0417) ir „Europos žemės ūkio vaidmuo mažinant klimato kaitą“ (SEC(2009)1093),
 - atsižvelgdamas į ekspertų grupės *Notre Europe* atliktą tyrimą „BŽŪP reforma po 2013 m.: požiūris į ilgesnio laikotarpio perspektyvas“,
 - atsižvelgdamas į darbo dokumentą dėl bendrosios žemės ūkio politikos ateities po 2013 m. ⁽¹⁾,
 - atsižvelgdamas į savo 2007 m. kovo 29 d. rezoliuciją dėl naujųjų valstybių narių įtraukties į bendrąją žemės ūkio politiką (BŽŪP) ⁽²⁾,
 - atsižvelgdamas į savo 2010 m. gegužės 5 d. rezoliuciją dėl ES žemės ūkio ir klimato kaitos ⁽³⁾,
 - atsižvelgdamas į savo 2010 m. kovo 25 d. rezoliuciją dėl žemės ūkio produktų kokybės politikos: kokios strategijos laikytis? ⁽⁴⁾,
 - atsižvelgdamas į Darbo tvarkos taisyklių 48 straipsnį,
 - atsižvelgdamas į Žemės ūkio ir kaimo plėtros komiteto pranešimą ir Biudžeto komiteto nuomonę (A7–0204/2010),
- A. kadangi ES privalo ir toliau užtikrinti savo piliečių apsirūpinimo maistu saugumą ir prisidėti prie maisto pasauliui tiekimo, taip pat geriau ir darniau bendradarbiauti su kitomis pasaulio šalimis, ypač besivystančiomis, siekiant skatinti ilgalaikį ir tvarų jų žemės ūkio sektorių vystymąsi kuo labiau didinančią jų žinias; kadangi, esant dabartinei padėčiai, kai bendras badaujančių žmonių skaičius viršija 1 mlrd., o Europos Sąjungoje gyvena daugiau kaip 40 mln. neturtingų žmonių, kurie negauna pakankamai maisto, mokslo pažanga turėtų būti naudojama ten, kur ji gali pateikti tinkamų sprendimų siekiant sumažinti badaujančių žmonių skaičių pasaulyje, ypač veiksmingiau panaudojant išteklius,

⁽¹⁾ AGRI_DT (2010)439305.

⁽²⁾ Priimti tekstai, P6_TA(2007)0101.

⁽³⁾ Priimti tekstai, P7_TA(2010)0131.

⁽⁴⁾ Priimti tekstai, P7_TA(2010)0088.

2010 m. liepos 8 d., ketvirtadienis

- B. kadangi manoma, kad pasaulinė maisto paklausa išaugs dvigubai, ir numatoma, pasak JT maisto ir žemės ūkio organizacijos, jog pasaulio gyventojų skaičius padidės nuo šiuo metu esančių 7 mlrd. iki 9 mlrd. 2050 m., ir reikės atitinkamai padidinti pasaulio maisto gamybą susiduriant su gamtinių išteklių problema, kuri reiškia, kad pasaulyje reikės pagaminti daugiau maisto sunaudojant mažiau vandens, žemės, energijos, trąšų ir pesticidų,
- C. kadangi, kaip nurodyta Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo (SESV) 39 straipsnyje, BŽŪP siekiama didinti žemės ūkio našumą, užtikrinti deramą žemės ūkio bendruomenės pragyvenimo lygį, stabilizuoti rinkas, užtikrinti pakankamą tiekimą ir vartotojams priimtinas tiekiamo maisto kainas; kadangi BŽŪP uždaviniai iki šiol buvo daugeliu požiūriu sėkmingai vykdomi ir jų siekiant prisidėta prie pastangų stiprinti ES integraciją, teritorinę Europos sanglaudą ir bendrosios rinkos veikimą; vis dėlto BŽŪP tik iš dalies prisidėjo prie deramo žemės ūkio bendruomenės pragyvenimo lygio ir dar nestabilizavo žemės ūkio rinkų, nes rinkos tapo labai nepastovios ir dėl to iškilo pavojus apsirūpinimo maistu saugumui; kadangi reikalingos tolesnės pastangos, kad būtų galima pasiekti BŽŪP tikslų ir išsaugoti aplinką bei užimtumą kaimo vietovėse,
- D. kadangi žemės ūkis ir miškininkystė vis dar yra svarbūs ekonomikos sektoriai ir kartu tiekia svarbias viešąsias gėrybes saugodami gamtinius išteklius ir kultūrinį kraštovaizdį (tai preliminarai bet kokios žmogaus veiklos kaimo vietovėse sąlyga), kadangi šie sektoriai jau labiausiai prisidėda ES siekiant Europos klimato ir energetikos tikslų, ypač tikslų, susijusių su atsinaujinančiais energijos ištekliais, išgaunamais iš žemės ūkio ir miškininkystės veiklą vykdant gaunamos biomasės; kadangi šis indėlis ateityje turi didėti ir kadangi šie bioenergijos šaltiniai taip pat padeda mažinti ES energetinę priklausomybę ir augančių energijos kainų sąlygomis padeda kurti naujas darbo vietas ir didinti šio sektoriaus pajamas,
- E. kadangi ES piliečiai gauna nemažos naudos iš BŽŪP, kuri sudaro galimybes gauti aukštos kokybės saugių maisto produktų priimtinomis kainomis, užtikrina apsirūpinimo maistu saugumą, saugo aplinką, kuria darbo vietas ir taiko kovos su klimato kaita priemones,
- F. kadangi šiuo metu pasaulyje tiesiogiai žemės ūkio, miškininkystės ir žuvininkystės sektoriuose dirba 13,6 mln. žmonių, dar 5 mln. žmonių dirba žemės ūkio ir maisto pramonėje, o ES yra didžiausia pasaulyje maisto produktų ir gėrimų gamintoja; kadangi žemės ūkyje dirba 8,6 % visų ES dirbančių asmenų, kurie sukuria 4 % ES BVP,
- G. kadangi po paskutiniųjų ES plėtros etapų (2004 m. ir 2007 m.) prie žemės ūkyje dirbančių asmenų prisidėjo dar 7 mln. ūkininkų, o žemės ūkio paskirties žemės plotas padidėjo 40 %; kadangi per pastaruosius 10 metų realios pajamos vienam asmeniui žemės ūkio sektoriuje 27 ES valstybėse narėse sumažėjo 12,2 % ir palaipsniui pasiekė 1995 m. lygį; kadangi vidutinės pajamos žemės ūkio sektoriuje 27 ES valstybėse yra mažesnės nei 50 % vidutinių pajamų kituose ekonomikos sektoriuose, o prekių gamybos sąnaudos, pvz., išlaidos trąšoms, elektrai ir kurui, per pastaruosius 15 metų pasiekė aukščiausią lygį ir dėl to ES tapo labai sunku tęsti žemės ūkio gamybą,
- H. kadangi 7 % Europos ūkininkų jaunesni nei 35 metų, o 4,5 mln. ūkininkų vyresni nei 65 metų ir baigs savo veiklą iki 2020 m., žemės ūkio sektoriaus ateičiai gali kilti pavojus, jeigu ūkininkų skaičius ir toliau mažės,
- I. kadangi žemės ūkis yra pagrindinis žemės naudotojas ES ir užima 47 % visos Europos Sąjungos teritorijos; kadangi ES yra 13,7 mln. žemės ūkių, kurių gamyba siekia daugiau kaip 337 mlrd. eurų, kadangi 15 % žemės ūkio paskirties plotų ES (tai sudaro apie 26 mln. hektarų) yra kalnų vietovėse ir kadangi tokių vietovių natūralios gamtinės sąlygos apsunkina ūkininkavimą,
- J. kadangi dėl sektoriaus pertvarkymo vidutinis fizinis žemės ūkio valdos dydis išaugo, tačiau ES vis dar vyrauja smulkūs ūkiai, o vidutinis ūkio dydis yra 12,6 hektarų; kadangi svarbi problema tebėra natūriniai ūkiai, ypač naujosiose valstybėse narėse, kur natūriniuose ūkiuose dirba pusė visos darbo jėgos, ir kadangi smulkūs ūkiai ir juos valdantys ūkininkai ypač svarbūs tiekiant negamybines viešąsias gėrybes,

2010 m. liepos 8 d., ketvirtadienis

- K. kadangi ekonomikos krizė turėjo didelių neigiamų padarinių žemės ūkiui – žemės ūkio pajamos 2008–2009 m. vidutiniškai sumažėjo 12,2 %, o nedarbo lygis kaimo vietovėse pastaraisiais metais padidėjo; kadangi tiesioginis ekonomikos krizės padarinys yra tas, kad 2008–2009 m. vartojimas Europoje sumažėjo vidutiniškai 10,55 %, o kai kuriose valstybėse narėse – daugiau kaip 20 %; kadangi kiti ekonomikos krizės padariniai – nepakankamos galimybės ūkininkams gauti paskolas ir našta, tekusi valstybių narių viešiesiems finansams, dėl kurios sumažėjo jų gebėjimas teikti bendrąjį finansavimą,
- L. kadangi kainų nestabilumas yra pastovi žemės ūkio rinkų savybė, tačiau neseniai jis labai išaugo dėl susijusių veiksnių derinio (be kita ko, ekstremalių oro sąlygų, energijos kainų, spekuliacijos ir paklausos pokyčių), ir manoma, jog jis, kaip prognozuoja Ekonominio bendradarbiavimo ir plėtros organizacija (OECD) ir Maisto ir žemės ūkio organizacija (FAO), ir toliau didės, sukeldamas didžiulius žemės ūkio produktų kainų šuolius ir nuosmukius Europos rinkose; kadangi 2006–2008 m. gerokai išaugo tam tikrų prekių kainos, o kai kurių, pvz., grūdų, net iki 180 %; kadangi pieno produktų kainos 2009 m. nukrito vidutiniškai 40 %, kadangi nukrito ir kitų produktų, pvz., grūdų, vaisių ir daržovių, alyvuogių aliejaus, kainos ir ypač dideli kainų svyravimai turėjo neigiamų padarinių gamintojams ir ne visada buvo naudingi vartotojams,
- M. kadangi žemės ūkio aplinkosaugos rodikliai rodo, kad, siekiant sušvelninti klimato kaitos padarinius, žemės ūkio sektorius turi didelių galimybių, ypač susijusių su anglies dioksido sekvestracija, grynojo išmetamų šiltnamio efektą sukeliančių dujų kiekio tiesioginiu mažinimu ir atsinaujinančiųjų išteklių energijos, kuri užtikrina, kad išmetamas dujų kiekis būtų iš tikrųjų mažinamas, gamyba; kadangi tausiai vykdoma žemės ūkio veikla yra labai svarbi biologinės įvairovės išsaugojimo, vandens valdymo ir kovos su dirvožemio erozija požiūriu ir gali būti svarbiausias veiksnys kovojant su klimato kaita,
- N. kadangi šiltnamio efektą sukeliančių dujų, išmetamų vykdant žemės ūkio veiklą (įskaitant gyvulių auginimą), kiekis 1990–2007 m. 27 valstybėse narėse sumažėjo 20 %; kadangi žemės ūkio sektoriaus išmetamų dujų dalis nuo 11 % 1990 m. sumažėjo iki 9,3 % 2007 m., be kita ko, dėl veiksmingesnio trąšų ir skysto mėšlo naudojimo, naujos BŽŪP struktūrinės reformos ir laipsniško žemės ūkio ir aplinkosaugos iniciatyvų įgyvendinimo,
- O. kadangi ES tapo grynąja žemės ūkio produktų importuotoja ir per metus importuoja produktų daugiau kaip už 87,6 mlrd. EUR (apytikriai 20 % pasaulinio žemės ūkio produktų importo); kadangi kai kuriais atvejais prekybos balansas darosi vis palankesnis trečiosioms šalims (šiuo metu ES iš Pietų Amerikos bendrosios rinkos (MERCOSUR) šalių importuoja žemės ūkio produktų už 19 mlrd. EUR, o eksportuoja produktų į šį regioną tik už 1 mlrd. EUR); kadangi ES prekybos žemės ūkio produktais deficitas ir toliau didėja,
- P. kadangi ES išlieka viena didžiausių pasaulyje žemės ūkio produktų eksportuotojų (maždaug 17 % visos pasaulinės prekybos); kadangi per pastaruosius 10 metų ES prarado didelę rinkos dalį (2000 m. ES teko maždaug 19 % pasaulinės prekybos); kadangi ES eksportuoja daugiausia aukštos pridėtinės vertės ir perdirbtus produktus (67 % viso jos žemės ūkio produktų eksporto),
- Q. kadangi aukštos kokybės produktai yra svarbiausi Europos Sąjungos gamybos ir eksporto potencialui ir sudaro labai didelę jos tarptautinės prekybos dalį; kadangi ES eksportuoja žinomus didelės ekonominės vertės produktus, ir produktų, kuriems suteikta saugoma kilmės vietos nuoroda arba saugoma geografinė nuoroda, atveju grynoji šių produktų ir maisto produktų vertė yra 14 mlrd. EUR per metus (išskyrus vyną ir spiritinius gėrimus, kurie taip pat sudaro didelę ES eksporto dalį), kadangi siekiant toliau plėtoti aukštos kokybės gamybą, kuri patenkinėtų vartotojų lūkesčius, reiktų atsižvelgti į specifinius šių sektorių poreikius siekiant užtikrinti jų konkurencingumą, įskaitant ES geografinių nuorodų ir saugomų kilmės vietos nuorodų veiksmingesnės apsaugos prekiaujant su partneriais iš trečiųjų šalių poreikį,
- R. kadangi paramos gamintojams įvertinimas (angl. PSE) rodo, kad bendra parama ūkiams ES nuo 2000 m. buvo palaipsniui mažinama ir šiuo metu siekia pagrindinių ES prekybos partnerių vienam gyvenytojui tenkančios paramos lygį, tačiau kiti partneriai per pastaruosius kelis metus išlaikė ir padidino prekybą iškreipiančią paramą,

2010 m. liepos 8 d., ketvirtadienis

- S. kadangi dabartinis paramos valstybėms narėms ir ūkininkams paskirstymas ir jos dydis yra susijęs su paramos paskirstymu ir jos dydžiu praeityje, kai parama buvo susieta su gamybos būdais ir apimtimi, ir ja buvo siekiama kompensuoti sumažėjusias ūkininkų pajamas žymiai nukritus užtikrintoms kainoms; kadangi suprantama, jog dėl tokio paskirstymo metodo kai kurie ES ūkininkai patiria nelygybę, ir, be to, tokios nelygybės palaikymas nedera su būsimais BŽŪP tikslais,
- T. kadangi nuo 2007 m. dėl savanoriškos moduliavimo sistemos finansinę paramą galima perskirstyti tiesioginėms išmokoms ir kaimo plėtros paramai, tačiau nedidinant žemės ūkiui skiriamų finansinių priemonių skaidrumo, pagrįstumo ir supaprastinimo,
- U. kadangi BŽŪP išlaidų dalis ES biudžete buvo nuolat mažinama nuo beveik 75 % 1985 m. iki planuojamų 39,3 % 2013 m.; kadangi tai sudaro mažiau kaip 0,45 % ES BVP; kadangi biudžeto išlaidos rinkos priemonėms sumažintos dar labiau – nuo 74 % visų BŽŪP išlaidų 1992 m. iki mažiau nei 10 % šiuo metu; kadangi skirstant BŽŪP išlaidas nuosekliai atsisakoma rinkos rėmimo ir eksporto subsidijų ir pereinama prie atsietųjų išmokų ir kaimo plėtros,
- V. kadangi dėl šių reformų iš esmės pakito paramos ūkiui priemonės, tačiau buvo išsaugoti trys pamatiniai BŽŪP principai, būtent:
- suvienyta rinka,
 - Bendrijos pirmenybė,
 - finansinis solidarumas,
- W. kadangi po 2013 m. BŽŪP turės įveikti nemažai iššūkių ir sieks platesnio masto tikslų, labai svarbu, kad biudžetas, kurį ES skirs BŽŪP, išliktų bent jau tokio paties dydžio, koks yra dabar,
- X. kadangi pagal Sutartį dėl Europos Sąjungos veikimo daugiametė finansinė programa (DFP) tampa teisiškai įpareigojančiu aktu, kurio turi būti laikomasi rengiant metinį biudžetą,
- Y. kadangi išlaidos tiesioginei pagalbai sudaro 0,38 % Europos Sąjungos BVP (2008 m. duomenys); kadangi su kaimo plėtros politika susijusios išlaidos sudaro 0,11 % ES BVP,
- Z. kadangi dėl šiuo metu galimų nedidelių maržų pagal 2 išlaidų kategoriją nuo 2011 finansinių metų Sąjungai labai sunku tinkamai reaguoti į rinkos krizes ir nenumatytus pasaulinius įvykius ir dėl to metinė biudžeto sudarymo procedūra gali prarasti savo esmę,
- AA. kadangi, įsigaliojus Lisabonos sutarčiai, Europos Parlamentui suteikta galia formuoti Sąjungos žemės ūkio politiką ne tik rengiant daugiametes žemės ūkio programas, bet ir taisant metinį žemės ūkiui skirtą biudžetą, vadinasi, Parlamentas privalo užtikrinti sąžiningą ir tvarią bendrąją žemės ūkio politiką,
- AB. kadangi, įsigaliojus Lisabonos sutarčiai, bendrosios žemės ūkio politikos srčiai taikoma įprasta teisėkūros procedūra, o Europos Parlamentui tenka svarbi pareiga padėti priimti patikimus ir veiksmingus šios srities teisės aktus,
- AC. kadangi, remiantis naujausiais Eurobarometro duomenimis, 90 % apklaustų ES piliečių mano, kad žemės ūkis ir kaimo vietovės yra svarbios Europos atečiai, 83 % apklaustų ES piliečių pritaria tam, kad ūkininkams būtų teikiama finansinė parama, ir apskritai jie mano, jog žemės ūkio politikos sprendimai ir toliau turi būti priimami Europos lygmeniu,

2010 m. liepos 8 d., ketvirtadienis

- AD. kadangi dėl bendros žemės ūkio politikos tikslų ir turinio būtina rengti plačias viešąsias diskusijas, siekiant geriau informuoti visuomenę apie BŽŪP, todėl reikėtų palankiai vertinti Komisijos iniciatyvą dėl viešųjų diskusijų, kokia BŽŪP bus po 2013 m.,
- AE. kadangi BŽŪP turi būti nukreipta į daugiafunkcio, plataus masto ir tvaraus žemės ūkio palaikymą ir vystymą Europoje,

BŽŪP raida: nuo rinkos iškraipymų iki orientavimosi į rinką

1. primena, kad per pastaruosius 25 metus buvo atliktos radikalios BŽŪP reformos, visų pirma paskatinusios iš esmės pereiti nuo paramos gamybai prie paramos gamintojui ⁽¹⁾, atsisakyti reguliarių intervencinių supirkimų ir Europos perviršio pardavimo dempingo kainomis pasaulio rinkose ⁽²⁾, o BŽŪP ir ES ūkininkus labiau orientuoti į rinką;
2. primena, kad po II pasaulinio karo BŽŪP turėjo ypatingos svarbos didinat gamybą ir maitinant Europos gyventojus, be to, primena, kad BŽŪP buvo pirmoji bendra EEB politika, kuri nutiesė kelią Europos bendradarbiavimui ir integracijai kitose politikos srityse;
3. pabrėžia, kad konkrečios kiekvieno sektoriaus BŽŪP rinkos priemonės yra labai svarbios ir dabar naudojamos kaip vadinamasis apsauginis tinklas siekiant padėti sumažinti rinkos kintamumą, kad ūkininkams būtų užtikrinamas tam tikro laipsnio stabilumas; pabrėžia, kad pakeitus rinkos politiką nesumažėjo ūkininkų priklausomybė nuo pirkėjų; be to, pažymi, kad po atsietųjų bendrųjų išmokų ūkiui patvirtinimo buvo žengtas ryžtingas žingsnis atsisakant prekybą iškraipiančių priemonių laikantis PPO reikalavimų;
4. pažymi, kad visų 1992 ir 1999 m. pradėtų BŽŪP reformų, ypač 2003 m. pradėtos reformos, kuri peržiūrėta per patikrinimą ir kurią vykdant buvo pradėta taikyti atsiejimo principą bei vykdyti įvairias sektorių reformas, tikslas buvo sudaryti galimybę ES ūkininkams geriau reaguoti ir atsakyti į rinkos signalus bei sąlygas; norėtų, kad ši tendencija būtų tęsiama vykdant tolesnes reformas, nors, atsižvelgiant į specifines žemės ūkio gamybos savybes, kai kurių rinkos priemonių vis dar trūksta;
5. atkreipia dėmesį į tai, kad kaimo plėtra dabar yra sudėtinė BŽŪP struktūros dalis ir kad ji turėtų likti svarbus būsimos BŽŪP elementas taikant gerai parengtą kaimo plėtros strategiją, kad ji turėtų būti orientuota į kaimo bendruomenes, aplinkos apsaugos stiprinimą, žemės ūkio modernizavimą bei restruktūrizavimą, sanglaudos ES kaimo vietovėse stiprinimą, nepalankioje padėtyje esančių vietovių ir vietovių, kurioms gresia apleidimas, atgaivinimą, produktų rinkodaros bei konkurencingumo gerinimą ir darbo vietų išlaikymą bei naujų darbo vietų kūrimą kaimo vietovėse, taip pat orientuota į naujus per patikrinimą nustatytus iššūkius, susijusius su klimato kašta, atsinaujinančių išteklių energija, vandentvarka ir biologine įvairove;
6. primena, kad žemės ūkyje visada buvo gaminamos viešosios gėrybės, kurios dabar apibūdinamos kaip „pirmosios kartos“ viešosios gėrybės; primygtinai tvirtina, kad aprūpinimas maistu ir maisto saugumas, taip pat aukšta žemės ūkio produktų maistinė vertė ir toliau turėtų būti pagrindinis bendrosios žemės ūkio politikos tikslas, atitinkantis BŽŪP esmę ir išreiškiantis svarbiausią Europos piliečių poreikį; viešosios gėrybės, apibūdinamos kaip naujausios „antrosios kartos“ viešosios gėrybės, kaip antai aplinkos apsauga, teritorijų planavimas arba gyvūnų gerovė, nors ir priskiriamos prie BŽŪP tikslų, tik papildoma pirmosios kartos viešąsias gėrybes, taigi neturi pakeisti pirmųjų;
7. džiaugiasi, kad pripažįstamas daugiafunkcis ūkininkų vaidmuo tiekiant viešąsias gėrybes, susijusias su mūsų aplinkos saugojimu, aukštos kokybės maisto produktų gamyba, tinkama gyvulininkystė, vertingų ES kraštovaizdžių įvairovės bei kokybės formavimu ir gerinimu, perėjimu prie tvaresnių žemdirbystės būdų, kai ne tik patenkinami pagrindiniai geros žemės ūkio ir aplinkos būklės (angl. GAEC) išsaugojimo reikalavimai, bet ir, taikant žemės ūkio aplinkos apsaugos sistemas, vykdant tikslų ūkininkavimą ir ekologinę gamybą, siekiama remtis dar aukštesniais standartais;

⁽¹⁾ Žr. prie pranešimo A7-0204/2010 pridėtą 1 diagramą.

⁽²⁾ Žr. prie pranešimo A7-0204/2010 pridėtą 2 diagramą.

2010 m. liepos 8 d., ketvirtadienis

8. primena, kad BŽŪP yra labiausiai integruota ES politikos sritis, todėl jai skiriama didžiausia ES biudžeto lėšų dalis; pripažįsta, kad jos biudžeto dalis nuolat mažėjo nuo maždaug 75 proc. bendro ES biudžeto 1985 m. iki 39,3 proc. 2013 m. ⁽¹⁾; tai sudaro mažiau kaip 0,45 proc. viso ES BVP ⁽²⁾, nors įstojus į ES 12 naujų valstybių narių skirstoma parama šiuo metu yra gana menka;

9. mano, kad BŽŪP pasikeitė, tapo ekologiškesnė ir labiau orientuota į rinką, kad buvo iš esmės sumažintas jos poveikis besivystančioms šalims, be to, drauge buvo teikiama parama ūkininkams, kad jie gamintų aukštos kokybės maisto produktus Europos vartotojams;

BŽŪP po 2013 m. uždaviniai, kuriuos reikės spręsti

10. atkreipia dėmesį į tai, kad didėjant pasaulio gyventojų skaičiui (nuo 7 iki 9 mlrd. 2050 m.) ir su tuo susijusiai maisto paklausai, kuri, kaip prognozuoja JT maisto ir žemės ūkio organizacija, iki 2050 m. išaugs dvigubai, ypač besiformuojančios ekonomikos šalyse, tokiose kaip Kinija ar Indija, aprūpinimo maistu saugumas išlieka pagrindinis ne tik ES, bet ir pasaulio, ypač besivystančių šalių, žemės ūkio uždavinys;

11. patvirtina, kad Europa privalo prisidėti patenkinant pasaulio maisto išteklių poreikius vis dažniau nutraukiamo ūkininkavimo sąlygomis, mažesnėmis vandens ir energijos sąnaudomis, nes klimato kaitos poveikis rimtai suvaržys Europos gebėjimą didinti tiekimą;

12. pažymi, kad dėl pasaulinės energetikos krizės ir išaugusių energijos kainų didėjančios žemės ūkio gamybos sąnaudos paskatins maisto kainų augimą ir rinkos kainų ūkininkams ir vartotojams svyravimą, kuris neigiamai paveiks maisto produktų tiekimo stabilumą ir rimtai suvaržys gebėjimą išlaikyti ir didinti dabartinį gamybos lygį; tačiau mano, kad žemės ūkio ir miškininkystės sektorių gebėjimas apsirūpinti energija galėtų padidinti jų tvarumą;

13. mano, kad žemės ūkis yra gerai pasirengęs svariai prisidėti prie kovos su klimato kaita toliau mažinant išmetamų šiltnamio efektą sukeliančių dujų (ŠESD) kiekį bei didinant anglies dioksido sekvestraciją;

14. pripažįsta, kad ūkininkavimo srityje jau padaryta didelė pažanga mažinant dėl ūkininkavimo veiklos išmetamų šiltnamio efektą sukeliančių dujų kiekį ir apskritai sprendžiant aplinkos apsaugos problemas (susijusias su vandens išteklių valdymu, dirvožemiu, biologine įvairove, biomase ir t. t.), tačiau laikosi nuomonės, kad šias pastangas reikia tęsti siekiant pritaikyti gamybos metodus prie tvaresnio vystymosi, kuris būtų veiksmingas aplinkos apsaugos, socialiniu ir ekonominiu aspektais;

15. primena, kad turi būti patenkinami vartotojų lūkesčiai dėl maisto saugos užtikrinimo, taip pat jų reikalavimai dėl aukštesnių kokybės standartų, didesnės gyvūnų gerovės bei tinkamo kainos ir kokybės santykio;

16. mano, kad siekiant, jog būtų užtikrintas ilgalaikis ES kaimo bendruomenių tvarumas, pagal BŽŪP ir toliau turi būti numatomi problemų, susijusių su žemės apleidimo, kaimo gyventojų skaičiaus mažėjimo ir ES kaimo gyventojų senėjimo grėsme, sprendimai ir juntama parama kovojant su šiomis problemomis, taigi šiam tikslui turi būti skiriamas tinkamas finansavimas ir parama; taigi mano, kad vykdant BŽŪP taip pat reikia tęsti tikslingą plėtrą;

17. mano, kad įgyvendinant BŽŪP turi būti nedelsiant reaguojama į ekonomikos krizės padarinius žemės ūkio įmonėms, pvz., nepakankamas ūkininkų galimybes gauti kreditus, sumažėjusias ūkių pajamas ⁽³⁾ ir didėjančią nedarbą kaime;

⁽¹⁾ Žr. prie pranešimo A7-0204/2010 pridėtą 3 diagramą.

⁽²⁾ Žr. prie pranešimo A7-0204/2010 pridėtą 4 diagramą.

⁽³⁾ Žr. prie pranešimo A7-0204/2010 pridėtą 5 diagramą.

2010 m. liepos 8 d., ketvirtadienis

18. taigi atkreipia dėmesį į tai, kad dėl valstybių narių skirtingų gebėjimų reaguoti į ekonomikos krizę gali padidėti ES kaimo regionų nelygybė;

19. pripažįsta, kad vykdant BŽŪP turi būti atsižvelgiama į išsiplėtusios ES žemės ūkio struktūrinius skirtumus ir su modernizavimu susijusius poreikius, turint tikslą pasiekti vienodą išsivystymo ir sanglaudos lygį;

20. mano, kad atsižvelgiant į šiuos uždavinius BŽŪP prioritetai po 2013 m. turėtų būti įtraukti į stiprią, tvarią, tinkamai remiamą ir patikimą daugiafunkcę maisto ir žemės ūkio politiką, kurią vykdant būtų siekiama, kad ūkininkams būtų teikiama efektyvi, tikslinga parama, ir kuri būtų naudinga plačiajai visuomenei;

Tvirtos BŽŪP po 2013 m. būtinybė***Socialinių ir ekonominių poreikių tenkinimas***

21. laikosi nuomonės, kad, atsižvelgiant į strategiją „Europa 2020“, stipri ir tvari Europos bendroji žemės ūkio politika yra būtina siekiant naudoti visiems Europos ūkininkams ir visuomenei; mano, kad žemės ūkio politika turėtų sudaryti sąlygas žemės ūkiui atlikti savo vaidmenį Europos ekonomikoje ir užtikrinti, kad jis turėtų pakankamai priemonių, kad galėtų konkuruoti pasaulio rinkose; mano, kad ES, siekdama užtikrinti Europos aprūpinimo maistu saugumą, negali pasikliauti kitomis pasaulio šalimis klimato kaitos, kai kurių pasaulio regionų politinio nestabilumo ir galimų ligų protrūkių ar kitų įvykių, galinčių neigiamai paveikti gamybos pajėgumus, sąlygomis;

22. primena, kad ES žemės ūkis vis dar yra pagrindinis ES ekonomikos sektorius, kuris, tiesiogiai ir netiesiogiai skatindamas su maisto ir gėrimų gamybos ir perdirbimo pramone susijusios rinkos veiklą, svariai prisideda prie ES BVP ir darbo vietų kūrimo; todėl mano, kad stiprus žemės ūkis ir stipri maisto ir gėrimų pramonė yra neatsiejamai susiję ir prisideda prie tarpusavio sėkmės, ypač eksporto rinkoje;

23. primena, kad viena pagrindinių priežasčių, dėl kurių ES reikalinga stipri BŽŪP – poreikis remti perspektyvių ir dinamiškų kaimo bendruomenių, kurios yra Europos kultūrų įvairovės pagrindas, vystymąsi siekiant tvoros bei subalansuotos socialinės ir ekonominės plėtros visoje Europos Sąjungos teritorijoje; mano, kad dėl šios priežasties reikia sumažinti atotrūkį tarp kaimo ir miesto bendruomenių siekiant išvengti dažnesnio žemės apleidimo ir kaimo gyventojų mažėjimo – veiksnio, dėl kurių toliau atskiriamos kaimo vietovės;

24. atkreipia dėmesį į tai, kad, siekiant išlaikyti stabilų kaimo vietovių gyventojų skaičių, į kaimo vietoves reikia skubiai pritraukti jaunąją kartą ir moteris bei suteikti joms naujų ir alternatyvių ekonominių galimybių; mano, kad reikėtų ištyrinėti naujus jaunimo pritraukimo būdus, pvz., galimybę gauti investicijoms skiriamų palankių paskolų ir kreditų, taip pat pripažinti profesinę kvalifikaciją siekiant užtikrinti, kad jie gana lengvai galėtų patekti į kaimo ekonomiką; pripažįsta, kad jaunieji ūkininkai, norėdami pradėti veiklą šiame sektoriuje, susiduria su kliūtimis, pvz., didelėmis pradinėmis sąnaudomis, kartais neprieinamomis žemės kainomis ir sunkumais norint pasinaudoti paskolų galimybėmis, ypač sunkiais laikotarpiais;

25. mano, kad su nedarbo kaimo vietovėse didėjimu turėtų būti kovojama išsaugant esamas darbo vietas, skatinant kurti geros kokybės darbo vietas ir stiprinant papildomas įvairesnes galimybes ir naujus pajamų šaltinius;

26. primena, kad Lisabonos sutarties 39 straipsnyje teisingai teigiama, jog žemės ūkis yra specifinis sektorius, kuriam būdingas ilgas gamybos ciklas ir įvairūs rinkos trūkumai, pvz., didelis rinkos nepastovumas, didelė stichinių nelaimių grėsmė, aukšto lygio rizika, nepakankamas paklausos lankstumas ir tai, kad ūkininkai maisto tiekimo grandinėje negali diktuoti kainų, o tik prie jų prisitaikyti;

2010 m. liepos 8 d., ketvirtadienis

27. laikosi nuomonės, kad kai kuriuose žemės ūkio sektoriuose, kuriuose reikia didelių kapitalo investicijų kelerių metų gamybos ciklų laikotarpiais (pieno, citrusų vaisių, vyno, alyvuogių ir vaisių apskritai gamyba), reikia pradėti taikyti naujus tiekimo valdymo metodus;

28. atkreipia dėmesį į tai, jog svarbiausia, kad ateityje Europos žemės ūkio politika turi ir toliau būti bendroji politika ir kad tik ES lygmeniu suderinta teisinga paramos sistema, bendri tikslai ir taisyklės (pripažįstant tam tikrų sektorių ir regionų ypatumus) gali užtikrinti tinkamas sąlygas ūkininkams bei tinkamą bendrosios rinkos darbą ir sąžiningas su žemės ūkio produktais ir ūkininkais susijusias konkurencijos sąlygas visoje ES, taigi taip būtų gauta daugiau ekonominės naudos negu galėtų užtikrinti iš naujo nacionalizuota ir galbūt konfliktinė kiekvienos valstybės narės žemės ūkio politika;

29. mano, kad pagal BŽŪP turėtų būti užtikrinamas šių aspektų sambūvis:

- didelės pridėtinės vertės žemės ūkis, kuriame gaminami aukštos kokybės pirminiai ir perdirbti produktai, užtikrinantys stiprią jo poziciją pasaulio rinkose;
- regioninėms rinkoms atviras žemės ūkis;
- į vietos rinkas orientuotas žemės ūkis, atkreipiant dėmesį į tai, kad šioje srityje dirba smulkiųjų ūkininkų, kurių pajamos ribotos ir kurie, jei jiems reikėtų atsisakyti ūkininkavimo, dėl savo amžiaus, kvalifikacijos ar gyvenimo būdo pasirinkimo turėtų didelių sunkumų norėdami susirasti su žemės ūkiu nesusijusį darbą, ypač ekonomikos nuosmukio ir aukšto nedarbo lygio sąlygomis;

Apčiuopiama nauda tiekiant viešąsias gėrybes

30. pabrėžia, kad maistas yra svarbiausia žemės ūkyje gaminama viešoji gėrybė; pripažįsta, kad ūkininkai tiekia įvairias viešąsias gėrybes, už kurias rinkoje jiems neatlyginama; todėl primygtinai reikalauja, kad jie gautų teisingą atlygį ir būtų labiau skatinami toliau teikti sveikus ir aukštos kokybės produktus, užtikrinti geresnes gyvūnų gerovės sąlygas ir teikti papildomą naudą aplinkai, kurti daugiau darbo vietų, kad būtų išsaugotas Europos kaimas;

31. todėl primena, kad viešųjų gėrybių tiekimui grės pavojus, jei nebus tęsiama tvari (ilgą laiką gyvybinga ekonominiu, socialiniu ir aplinkos apsaugos aspektais) žemės ūkio veikla visoje ES;

32. pripažįsta, kad ūkininkų kartos suformavo vertingus ES kraštovaizdžius ir todėl turėtų būti atlyginama už tolesnę nuoseklią tokio pobūdžio veiklą, ypač regionuose, kurių gamtinės sąlygos nepalankios; mano, kad jie aktyviai prisideda prie Europos kultūrinės vertės ir patrauklumo didinimo ir užtikrina sąlygas sėkmingai plėtoti kaimo turizmą; tačiau pabrėžia, kad šią veiklą turėtų papildyti Europos regionų politika ir nacionalinės priemonės, kurias taikant būtų pasiekiamas sąveikūs poveikis, sudaromos stabilios sąlygos regionuose, be kurių neįmanoma tinkama žemės ūkio veikla;

33. atkreipia dėmesį į tai, kad ūkininkai turi galimybę užsiimti naudinga aplinkai veikla, kuri atitiktų visuomenės poreikius, t. y. saugoti ir atkurti dirvožemį, tinkamai valdyti vandens išteklius bei gerinti jų kokybę ir saugoti ūkių žemių biologinę įvairovę, ir kad jie turi būti skatinami tai daryti ir kad šiuo tikslu turi būti numatyta parama investicijoms;

34. pažymi, kad pagal kompleksinio paramos susiejimo sistemą tiesioginė parama skiriama tiems, kurie laikosi teisinių reikalavimų ir atsižvelgdami į žemės ūkį ir aplinkos apsaugą tinkamai prižiūri žemę, ir ši sistema tebėra viena iš tinkamų priemonių, kurias taikant ūkininkai tinkamiausiai teiktų su ekologinėmis sistemomis susijusias paslaugas ir spręstų naujai išylančias aplinkosaugos problemas ir užtikrintų pagrindinių viešųjų gėrybių tiekimą; vis dėlto, pabrėžia, kad pradėjus taikyti kompleksinio paramos susiejimo sistemą iškilo daug administracinių problemų, o ūkininkai ją nenoriai priėmė, nes jiems susidarė įspūdis, kad savo darbe jie prarado dalį laisvės; taigi ragina supaprastinti kompleksinio paramos susiejimo reikalavimų įgyvendinimo sistemą ir taip sumažinti ūkininkams tenkančią administracinę naštą;

2010 m. liepos 8 d., ketvirtadienis

35. mano, kad klimato poveikis žemės ūkiui galėtų būti žymiai sumažintas pagerinus švietimą ir išmokius žemės ūkio darbuotojus geriau naudotis mokslinių tyrimų ir plėtros naujovėmis bei pagerinus žemės ūkio produktų gamybos veiksmingumą;

36. atsižvelgdamas į naujausius turimus mokslinius tyrimus mano, kad nesant bendrosios žemės ūkio politikos ir geros žemės ūkio praktikos visoje ES paplistų nesubalansuoti gamybos būdai (labai suintensyvėtų gamyba palankiausioje ūkininkauti žemėje, o žemė mažiau ūkininkauti palankiose vietovėse būtų apleidžiama), kurie labai pakenktų aplinkai; tvirtina, kad įgyvendinant tvirtą BŽŪP skiriamos dotacijos yra niekis, palyginti su išlaidomis, kurios susidarytų nesiėmus veiksmų, ir su dėl tokio neveikimo atsiradusiais neigiamais nenumatytais padariniais;

Nauji BŽŪP prioritetai XXI amžiuje

37. mano, kad žemės ūkio sektoriui sudarytos geros galimybės svariai prisidėti prie naujosios strategijos „ES 2020“ prioritetų, t. y. kovos su klimato kaita bei darbo vietų kūrimo naudojantis ekologiškos plėtros galimybėmis, įgyvendinimo ir kartu užtikrinti Europos vartotojų aprūpinimo maistu saugumą gaminant saugius ir geros kokybės maisto produktus;

Teisinga BŽŪP

38. primygtinai reikalauja užtikrinti, kad ES žemės ūkis išliktų konkurencingas prekybą iškraipiančių priemonių ir nuožmės konkurencijos su prekybos partneriais ir (arba) šalimis, kur gamintojams ne visada taikomi tokie pat aukšti reikalavimai kaip ES, ypač susiję su produktų kokybe, maisto sauga, aplinka, socialinės srities teisės aktais ir gyvūnų gerove, sąlygomis; dėl to mano, kad konkurencingumo gerinimas įvairiais lygmenimis (vietos, regioniniu, vidaus rinkos ir pasaulio rinkų) ir toliau turėtų būti pagrindinis BŽŪP po 2013 m. tikslas siekiant užtikrinti, kad ES turėtų daug įvairaus ir kokybiško maisto ir kitų žemės ūkio produktų, kuriems atitektų vis didesnė pasaulio rinkos dalis, taip pat siekiant užtikrinti sąžiningą prekybą ir pelningas kainas ūkininkams;

39. primena, kad ES ūkininkai gamina maistą, atitinkantį aukščiausius saugos, kokybės ir gyvūnų gerovės standartus, ir už tai turėtų gauti atlygį; mano, kad siekiant užtikrinti sąžiningą konkurenciją ir vartotojų galimybę pagrįstai ir, be kita ko, remiantis patikimu atsekamumu rinktis perkamus produktus, iš trečiųjų šalių importuojami produktai turėtų atitikti tuos pačius reikalavimus ir drauge turėtų būti paisoma PPO teisių ir įpareigojimų; ragina Komisiją, kuri ES vardu dalyvauja derybose dėl daugiašalių ir dvišalių prekybos sutarčių pasirašymo, ginti Europos ūkininkų interesus;

40. pabrėžia, kad siekiant išsaugoti įvairių vietos lygmens maisto gamybą, užtikrinti kaimo gebėjimą keistis socialiniu ir ekonominiu požiūriais ir apsaugoti darbo vietas, ypač atsižvelgiant į esamą ekonomikos krizę, bei išvengti žemės apleidimo ES kaimų teritorijoje pavojaus, labai svarbu išlaikyti žemės ūkio veiklą visoje Europoje nuolat saugant aplinką ir vykdant kraštovaizdžio valdymą; taigi mano, kad mažiau palankiems ūkininkauti regionams reikėtų suteikti galimybę įveikti papildomas kliūtis, susidariusias dėl jų specifinės padėties, ir imtis priemonių, kurios reikalingos norint prisitaikyti; mano, kad reikia spręsti ypatingas su natūriniu ūkininkavimu susijusias problemas;

41. pabrėžia, kad ūkininkams tam, kad jie galėtų atlikti savo užduotis, reikia pakankamų pajamų bei ilgalaikių investicijų perspektyvų; taigi ragina, kad garantuotas teisingas ir stabilus atlygis ūkininkų bendruomenei, kartu užtikrinant tinkamą kainos ir kokybės santykį ir deramą vartotojų poreikių tenkinimą, be kita ko, didinant konkurencingumą žemės ūkio sektoriuje ir leidžiant ūkininkams padengti savo realiąsias išlaidas ir reaguoti į rinkos signalus, išliktų pagrindinis naujosios BŽŪP tikslas;

42. ragina imtis priemonių pirminių gamintojų ir gamintojų organizacijų valdymo gebėjimams ir derybinei galiai stiprinti kitų ūkinės veiklos vykdytojų maisto grandinėje atžvilgiu ir skatinti steigti organizacijas, kurios stiprintų sektorių įvairių suinteresuotųjų subjektų ryšius, kad jie galėtų geriau keistis informacija ir geriau derinti pasiūlą prie vartotojų poreikių; mano, kad tokie pokyčiai galėtų pagerinti maisto produktų tiekimo grandinės darbą ir užtikrinti didesnę maisto produktų kainų ir kovos su nesąžininga komercine veikla priemonių skaidrumą siekiant, kad ūkininkai galėtų gauti papildomos naudos, kurios jie verti; mano, kad siekiant šių tikslų gali tekti pataisyti ar paaiškinti ES konkurencijos taisykles, kad būtų galima atsižvelgti į specifines žemės ūkio rinkų savybes, jeigu šios taisyklės netrukdyt bendrajai rinkai tinkamai veikti;

2010 m. liepos 8 d., ketvirtadienis

43. mano, kad, siekiant išvengti ypatingų rinkos kainų svyravimų, užtikrinti didesnę stabilumą ir greitai bei veiksmingai reaguoti į ekonomikos krizės apraiškas šiame sektoriuje, ateities BŽŪP turėtų būti numatytos lanksčios ir veiksmingos rinkos valdymo priemonės, kurios veiktų kaip patikimas saugumą užtikrinantis tinklas; mano, kad jas turėtų papildyti rizikos valdymo sistema, kuri padėtų sumažinti gaivalinių ir su sveikata susijusių nelaimių pasekmes;

44. mano, kad siekiant veiksmingesnio rinkos valdymo ir siekiant išvengti krizių dėl gamybos pertekliaus, reikėtų išlaikyti tam tikras gamybos potencialo valdymo priemones, kurios taikomos kai kuriuose sektoriuose ir kurios grindžiamos sąžiningumo ir nediskriminavimo principais;

45. ragina teisingai paskirstyti BŽŪP išmokas ir pabrėžia, kad turėtų būti skirstoma sąžiningai ir naujųjų, ir senųjų valstybių narių ūkininkams;

46. mano, kad tiesioginių išmokų pagal 1 ramstį sumažinimas turėtų itin neigiamų padarinių ne tik ūkininkams, bet tokiu pat mastu ir kraštovaizdžiui, su žemės ūkio veikla susijusioms viešosioms paslaugoms, vartotojams ir visuomenei, turint mintyje tai, kad visa visuomenė yra gavėja; tiesioginės išmokos yra labai svarbios ir ši tvarka turėtų būti išlaikyta; atkreipia dėmesį į tai, kad bet koks BŽŪP finansavimo sumažinimas gali turėti nepageidaujamą poveikį ūkių vertei ir padaryti didelę žalą banko paskolas turintiems ūkininkams, ypač ekonomikos krizės, nuo kurios labai nukentėjo Europos žemės ūkis, sąlygomis;

47. mano, kad perspektyvia ūkininkavimo veikla užsiimančios įmonės yra kaimo bendruomenių tvaraus klestėjimo pagrindas, nes jos skatina užimtumą ir paslaugas vietos lygmeniu; taigi mano, kad į BŽŪP turėtų būti įtraukiamos vietos bendruomenės, siekiant sudaryti būtiną jų socialinio ir ekonominio gyvybingumo sąlygas, įskaitant šeimos ūkių išsaugojimą ir, jei reikia, nuolatinį ūkių pertvarkymą ir modernizavimą; primena, kad šiuo atžvilgiu taip pat svarbios įvairesnių galimybių suteikimo priemonės ir kaimo infrastruktūros plėtra;

Tvari BŽŪP

48. mano, kad žemės ūkis turi vaidinti pagrindinį vaidmenį kovojant su klimato kaita, t. y. mažinant išmetamų šiltnamio efektą sukeliančių dujų kiekį, didinant anglies dioksido sekvestracijos pajėgumus bei plėtojant ir naudojant daugiau atsinaujinančiųjų energijos išteklių ir biologinės kilmės medžiagų; mano, kad, jei reikia, su klimatu susiję klausimai turėtų būti įtraukti į visas BŽŪP priemones;

49. mano, kad gamybos efektyvumas – esminis dalykas siekiant tvariau naudoti ribotus išteklius ir kad ūkininkai turėtų diegti naujoves, susijusias su jų techniniais gamybos metodais, t. y. naudoti veiksmingiausias finansų, mokslo ir technikos sričių valdymo priemones, kurios sudarytų sąlygas ekonominiu, socialiniu, ekologijos ir tvarumo požiūriu tinkamiau patenkinti augančią maisto ir atsinaujinančiųjų žemės ūkio medžiagų paklausą;

50. atsižvelgdamas į strategiją „ES 2020“ pabrėžia, kad moksliniai tyrimai ir plėtra, naujų technologijų naudojimas ir gera žemės ūkio praktika yra svarbūs dalykai siekiant pagerinti konkurencingumą ir padidinti gamybą naudojant mažiau pesticidų, trąšų ir trūkstančių išteklių, pvz., vandens ir energijos; mano, kad, siekiant įveikti naujus sunkumus, turėtų būti toliau skatinamos investicijos į žemės ūkio naujoves, ypač vykdant BŽŪP, taip pat įgyvendinant ES mokslinių tyrimų ir plėtros bendrąsias programas;

51. todėl rekomenduoja, kad regionuose aktyviai veiktų agronomai patarėjai ir padėtų ūkininkams, kurie bando tiekti ekologines viešąsias gėrybes;

52. mano, kad reikia pradėti taikyti apsaugos priemones siekiant užtikrinti, kad biotechnologijos ir toliau būtų naudojamos žemės ūkyje nepakenkiant esamiems gamybos metodams;

2010 m. liepos 8 d., ketvirtadienis

Ekologiška BŽŪP

53. pažymi, kad rinka iki šiol tinkamai neatlygino ūkininkams už aplinkos ir kitų viešųjų gėrybių apsaugą; dėl to mano, kad vykdant BŽŪP reikėtų daugiau dėmesio skirti tvarumui, t. y. teikti ūkininkams deramas ekonomines paskatas gerinti su ekologinėmis sistemomis susijusių paslaugų teikimą ir toliau užtikrinti gerą ir patikimą ES žemės ūkio naudmenų aplinkos išteklių valdymą; pabrėžia, kad šie tikslai turi būti pasiekti nesudarant papildomos finansinės ir biurokratinės naštos ūkininkams;

54. mano, kad dėl palankesnių gamybos veiksnių, susijusių su mokslo pažanga, ūkininkai tinkamai pasirengę prisidėti prie ekologiškos plėtros ir spręsti su energetikos krize susijusias problemas įsisavindami šiuos ekologinės energijos gamybos šaltinius: biomasės, biologinių atliekų, biodujų, antrosios kartos biokuro, taip pat (nedideliu mastu) vėjo, saulės ir vandens energijos, o tai irgi padės kurti naujas ekologiškas darbo vietas;

Bendra ir paprasta politika

55. pabrėžia, jog bendroji žemės ūkio politika yra svarbesnė nei bet kada iki šiol siekiant užtikrinti, kad tinkamai veikiančioje bendrojoje rinkoje būtų visapusiškai atsižvelgta į tarpvalstybinius maisto produktų tiekimo, klimato kaitos, aukštų bendrų aplinkos apsaugos standartų, produktų saugos bei kokybės ir gyvūnų gerovės aspektus;

56. mano, kad, naudojant paprastesnę paramos sistemą, naujosios BŽŪP valdymas turi būti lengvas ir skaidrus, taip pat jį vykdant turi būti sumažinta biurokratinė ir administracinė našta ūkininkams, ypač mažesniems gamintojams, siekiant sudaryti ūkininkams galimybes susitelkti į jų pagrindinę užduotį – tiekti kokybiškus žemės ūkio produktus; mano, kad to galima pasiekti, be kita ko, pereinant prie kitokių išmokų ūkiui teikimo priemonių, kuriomis būtų nustatomi tikslai ir ūkininkai būtų skatinami siekiant šių tikslų pasirinkti savo ūkininkavimo sistemas, pvz., konkrečių susitarimų ir paprastų sutarčių bei daugiamečių mokėjimų;

57. ragina imtis tinkamų priemonių siekiant ne tik ūkininkams, bet ir visiems Europos piliečiams išaiškinti, kas sudaro BŽŪP, skaidriai teikti aiškią informaciją apie tikslus, kurių siekiama, turimas priemones ir naudą, kurios tikimasi įgyvendinant BŽŪP;

58. mano, kad Komisija turėtų laikytis proporcingesnio ir rizika grindžiamo požiūrio į teisės aktais numatytos kontrolės vykdymą, atitikties audito atlikimą ir finansinių klaidų ištaisymą;

59. ragina Europos Parlamentui nedelsiant suteikti naujausią informaciją apie dabartinę žemės ūkio biudžeto padėtį;

Teisingos, ekologiškos ir tvarios BŽŪP parengimas

60. tikisi, kad BŽŪP bus parengta iš naujo ir bus atsižvelgta į pavasario Europos Vadovų Tarybos išvadas dėl strategijos „Europa 2020“ siekiant nustatyti priemones, kurios padėtų užtikrinti protingą, įtrauktį skatinantį ir ekologišką augimą;

61. pripažįsta platų naujų BŽŪP prioritetų diapazoną ir pažymi, kad įstodamos į Europos Sąjungą naujosios valstybės teisėtai narės tikėjosi, jog ilgainiui joms ir senosioms valstybėms narėms pagal BŽŪP skiriama parama bus suvienodinta; siekdamas visapusiškai reaguoti į naujus sunkumus ir įgyvendinti reformuojamos BŽŪP prioritetus, ragina ateinančių finansinio programavimo laikotarpį bent jau išlaikyti iš 2013 m. biudžeto BŽŪP skiriamas sumas;

62. ragina, kad rengiant BŽŪP biudžetą būtų sukurtas metų pabaigos lankstumo mechanizmas siekiant perkelti į kitus metus ir perskirstyti nepanaudotas lėšas;

63. pabrėžia, kad atsakomybė už BŽŪP neturėtų būti vėl perduota atskiroms valstybėms, ir todėl mano, kad pagrindinės tiesioginės išmokos ir toliau turėtų būti finansuojamos vien iš ES biudžeto, taigi nepritaria bet kokiam papildomam bendrajam finansavimui, kuris galėtų pakenkti sąžiningai konkurencijai ES bendrojoje rinkoje;

2010 m. liepos 8 d., ketvirtadienis

64. ragina sąžiningai paskirstyti BŽŪP lėšas ūkininkams visoje ES; primena, kad, siekiant atsižvelgti į ūkininkavimo ES įvairovę, reikėtų apibrėžti objektyvius kriterijus, kuriais remiantis būtų galima parengti tinkamą lėšų paskirstymo sistemą: pabrėžia, kad tiesioginės išmokos yra būdas prisidėti prie viešųjų gėrybių tiekimo, ūkininkų stabilų pajamų užtikrinimo ir jų apsaugojimo nuo rizikos, taip pat būdas iš dalies atsverti visuomenės pageidaujamų aukštų standartų taikymą Europos Sąjungoje ir nuolat mažinti tarifines kliūtis bei atlyginti už pagrindinių viešųjų gėrybių tiekimą, už kurį rinkoje neatlyginama;

— mano, kad siekiant sumažinti tiesioginės paramos lėšų paskirstymo valstybėms narėms skirtumus ir prisitaikyti prie Europos žemės ūkiui būdingos didelės įvairovės nepakaks vien išmokų už hektarą kriterijaus, todėl ragina Komisiją pasiūlyti papildomus objektyvius kriterijus ir įvertinti jų galimą poveikį, atsižvelgiant į žemės ūkio sektoriaus sudėtingumą ir valstybių narių skirtumus, norint pasiekti labiau subalansuotą paskirstymą;

— ragina aiškiai apibrėžti tinkamus ir objektyvius kriterijus, susijusius su lėšų kaimo plėtros tikslams įgyvendinti paskirstymu;

65. mano, kad kitą finansinio programavimo laikotarpį visose valstybėse narėse turėtų būti pakeista tiesioginių išmokų mokėjimo tvarka, t. y. jos turėtų būti mokamos tik pagal plotą; tai būtų pakankamas perėjimo laikotarpis, kuris ūkininkams ir žemės ūkio įstaigoms, kurios vis dar naudoja išmokų pagal istorinius duomenis sistemą, suteiktų galimybę lanksčiai prisitaikyti prie pokyčių ir išvengti pernelyg radikalaus paramos paskirstymo, netrukdam tinkamai pasiekti suderinto paramos paskirstymo valstybėms narėms; pažymi, kad išmokų pagal istorinius duomenis sistemos atsisakymas gali sukelti ypatingų sunkumų valstybėms narėms ar regionams, kurių santykinai didelį plotą užima vadinamoji plika žemė (išmokų sąlygas atitinkantys žemės plotai, kuriems neprašoma skirti paramos); ragina planuojant būsimą paramą visiškai atsižvelgti į konkrečius šių regionų poreikius; taip pat mano, kad valstybės narės ir regionai, laikydamiesi sąžiningos konkurencijos vidaus rinkoje taisyklių, ir toliau turi turėti galimybę lanksčiai pagal regionus taikyti savo išmokų už plotą sistemas tam, kad galėtų atsižvelgti į savo konkrečius prioritetus;

66. mano, kad neturėtų būti grįžta prie susietų išmokų, kaip pagrindinio BŽŪP principo; vis dėlto, atsižvelgdamas į perėjimą nuo išmokų pagal istorinius duomenis modelio prie išmokų už plotą modelio ir į sprendimus, priimtus po patikrinimo, mano, kad valstybėms narėms turėtų būti palikta atitinkama veiksmų laisvė; mano, kad šis lankstumas suteiks galimybę valstybėms narėms reaguoti į konkrečius poreikius savo teritorijoje ir apsaugoti gamybą nuo visiško sustojimo ar išvengti ūkininkavimo įvairovės mažėjimo; mano, kad ši veiksmų laisvė galėtų būti suprantama kaip teisė mokėti apribotas susietas išmokas pažeidžiamiesiems žemės ūkio sektoriams ir teritorijoms bei aplinkos apsaugos požiūriu jautrioms vietovėms, laikantis PPO nustatytų reikalavimų ir visos ES ūkininkams užtikrinant sąžiningas rinkos sąlygas;

67. nurodo, kad, siekiant teisingos ir tvaresnės BŽŪP, ji turėtų būti suskirstyta į šias pagrindines temas: aprūpinimo maistu saugumas ir sąžininga prekyba, maisto produktų kokybė, tvarumas, Europos žemės ūkis, biologinė įvairovė, aplinkos apsauga ir ekologiška plėtra; mano, kad reikėtų išlaikyti dviejų ramsčių sistemą, tačiau ją taikant reikėtų vengti politikos tikslų ir priemonių dubliavimo ir ją reikėtų derinti su čia numatytomis temomis;

68. mano, kad siekiant įgyvendinti paprastumo, aiškumo ir bendro požiūrio principus dėl kiekvieno BŽŪP prioritetinio tikslo finansavimo turi būti susitarta nuo pat reformos pradžios;

Aprūpinimo maistu saugumas ir sąžininga prekyba

69. tvirtina, kad norint, jog ūkininkavimo veikla būtų tęsiama, būtina užtikrinti ūkių gyvybingumą ir ūkininkų gyvenimo kokybę; taigi mano, kad visiems ES ūkininkams bendra tvarka iš ES biudžeto turėtų būti mokamos bazinės tiesioginės išmokos už plotą, siekiant užtikrinti Europos žemės ūkio gamybos modelio socialinį ir ekonominį tvarumą, kuris padėtų suteikti Europos vartotojų aprūpinimo pagrindiniais maisto produktais saugumą, sudaryti sąlygas ūkininkams gaminti aukštos kokybės maisto produktus, užtikrinti, kad žemės ūkio veikla ir darbo vietos kaimo vietovėse būtų skatinamos visoje ES ir padėtų tiekti viešąsias gėrybes, remiantis kompleksinio paramos susiejimo reikalavimais išlaikyti gerą agrarinę ir aplinkosauginę žemės būklę, taip pat laikytis aukštų kokybės ir gyvūnų gerovės standartų;

2010 m. liepos 8 d., ketvirtadienis

70. ragina, kad į kompleksinio paramos susiejimo taisyklės būtų įtrauktas besąlyginis reikalavimas dėl atlyginimo tik už aktyvią žemės ūkio gamybą nustatant mažiausio veiklos masto reikalavimus kaip išankstinę mokėjimų sąlygą ir kad proporcingumo principas būtų pagrindinis principas, taikomas įgyvendinant taisykles;

Tvarumas

71. mano, kad ES finansuojamos papildomos išmokos turėtų būti skiriamos ūkininkams remiantis paprastomis daugiametėmis sutartimis, pagal kurias jiems būtų atlyginama už vienam jų produkcijos vienetui tenkančio išmetamo anglies dvideginio kiekio sumažinimą ir (arba) už anglies kaupimo dirvoje didinimą taikant tvarius gamybos metodus ir gaminant biomasę, kurią galima panaudoti gaminant tvarią žemės ūkio medžiagą;

72. pažymi, kad tai turės dvejopos naudos, t. y. ES žemės ūkio veiklos efektyvumo didinimas padės įgyvendinti siekį dėl jos tvarumo aplinkosaugos ir ekonomikos požiūriu, taip pat užtikrins, kad ūkininkai galėtų gauti finansinės naudos už didesnę anglies dioksido sekvestraciją savo žemėje (tai suteiktų jiems tokį patį statusą kaip ir kitiems sektoriams, kurie yra ES prekybos taršos leidimais sistemos dalyviai); ragina tinkamai apibrėžti aiškius ir išmatuojamus kriterijus ir tikslus siekiant kuo greičiau pradėti taikyti šias išmokas kiekvienoje valstybėje narėje;

Europos žemės ūkis

73. ragina toliau taikyti konkrečias kompensavimo priemones ūkininkams, užsiimantiems žemės ūkio veikla ūkininkavimui mažiau tinkamuose regionuose, pvz., regionuose, kuriuose nuolat susiduriama su gamtinėmis kliūtimis, įskaitant, pvz., kalnų regionus, aplinkos apsaugos požiūriu pažeidžiamas vietas ir (arba) regionus, kuriuos labiausiai veikia klimato kaita, ir atokiausius regionus, siekiant užtikrinti, kad žemės ūkio veikla vyktų taip, kad žemė būtų ir toliau tvarkoma ir vietos maisto gamyba vyktų visoje ES, be to, būtų sumažinta žemės atsisakymo grėsmė ir visoje ES užtikrintas subalansuotas teritorinis valdymas bei racionali žemės ūkio gamybos plėtra;

74. mano, kad vykdant pagalbos ūkininkavimui mažiau palankiose vietovėse sistemos reformą, ypač siekiant nustatyti mažiau palankias ūkininkauti vietas ir jas klasifikuoti, turėtų būti atsižvelgiama į sunkumus, su kuriais susiduria ūkininkai visose ES dalyse, nes šie sunkumai labai skiriasi atsižvelgiant į skirtingas biofizines ir klimato sąlygas; mano, kad srityse, kurios gali būti išbrauktos pagal atitinkamas naujas taisykles, parama turėtų būti nutraukta laipsniškai per tinkamą laikotarpį;

75. atkreipia dėmesį ypatingą vaidmenį, tenkantį priemiesčių žemdirbiams, nes šiose zonose gali būti daromas stiprus spaudimas kaimo ir žemės ūkio ištekliais; pabrėžia, kad būtina išlaikyti šią maisto ir viešųjų gėrybių gamybą netoli miesto gyventojų;

Maisto kokybė

76. pabrėžia, kad maisto produktų kokybės skatinimo politikos plėtojimas, ypač vykdant saugomos geografinės nuorodos (SKVN/SGN/GTG) politiką, turi būti svarbiausia BŽŪP kryptis, kurią reikia vystyti ir stiprinti norint sudaryti galimybes ES ir toliau pirmauti šioje srityje; mano, kad, atsižvelgiant į šiuos aukštos kokybės produktus, reikėtų naudoti naujoviškas valdymo, apsaugos ir skatinimo priemones, kad šie produktai būtų sklandžiai vystomi ir toliau labai prisidėtų prie tvarios Europos žemės ūkio plėtros;

Biologinė įvairovė ir aplinkos apsauga

77. mano, kad ūkininkai gali ekonomiškai pelningu būdu prisidėti prie biologinės įvairovės ir aplinkos apsaugos bei padėti prisitaikyti prie klimato kaitos ir ją sušvelninti, taigi šią veiklą reikia toliau skatinti; ragina vykdant BŽŪP sudaryti prielaidas tam, kad didžiojoje dalyje žemės ūkio paskirties žemės plotų būtų galima taikyti žemės ūkio aplinkos apsaugos schemas, atlyginant ūkininkams už papildomų su ekologinėmis sistemomis susijusių paslaugų teikimą, skatinant tvaresnius, mažai sąnaudų reikalaujančius gamybos modelius, pvz., ekologinį ūkininkavimą, integruotą žemės ūkį, didelės gamtinės vertės ūkininkavimo plėtrą ir tvarią intensyvaus žemės ūkio praktiką; mano, kad visos šios kaimo plėtros priemonės ir toliau turėtų būti finansuojamos bendrai, o prireikus skiriama daugiau lėšų;

2010 m. liepos 8 d., ketvirtadienis

Ekologiška plėtra

78. mano, kad ekologiška plėtra turėtų būti pagrindas vykdant naująją kaimo plėtros strategiją, kuria būtų siekiama kurti naujas ekologiškas darbo vietas taikant šias priemones:

- plėtojant lanksčias vietos priemones, pvz., pardavimą vietos rinkoje, vietinį perdirbimą, paramą projektams, kurie apima visus vietos ūkininkavimo sektoriaus suinteresuotuosius subjektus,
- įsisavinant energijos gamybą iš biomasės, biologinių atliekų, biodujų ir (nedideliu mastu) iš atsinaujinančių energijos šaltinių, taip pat skatinant antros kartos biokuro žemės ūkio medžiagų ir ekologinių cheminių produktų gamybą,
- investuojant į modernizavimą bei naujoves, taikant naujus prisitaikymui prie klimato kaitos ir jos sušvelninimui skirtus mokslo tyrimų ir plėtros srities metodus,
- organizuojant mokymus ir konsultuojant ūkininkus dėl naujų technologijų taikymo, taip pat teikiant pagalbą pradedantiems veiklą jauniems ūkininkams;

79. mano, kad siekiant paremti pagal pagrindines BŽŪP temas ir toliau turėtų būti prieinamas tinkamas saugumą užtikrinantis tinklas; mano, kad šis saugumą užtikrinantis tinklas turėtų būti pakankamai lankstus, kad būtų galima atsižvelgti į rinkos pokyčius ir apimti priemones, pvz., viešąjį ir privatųjį saugojimą, intervenciją, išėmimą iš rinkos, kurios prireikus turėtų būti naudojamos siekiant kovoti su itin dideliais svyravimais ir greitai reaguoti kilus krizei; mano, kad tuo tikslu ES biudžete turėtų būti numatyta specialiojo rezervo biudžeto eilutė, kuria būtų galima greitai pasinaudoti krizės atveju;

80. ragina šias priemones paremti įrankiais, kuriais siekiama padėti sumažinti kainų nestabilumą ir sudaryti stabilias sąlygas žemės ūkio verslui ir planavimui; taigi mano, kad, siekiant veikti ekstremaliomis rinkos ar klimato sąlygomis ir netrukdamat veikti plėtojamosioms privačioms sistemoms, turėtų būti apsvairstyta galimybė naudotis naujoviškomis ekonominėmis ir finansinėmis priemonėmis, pvz., pasėlių derliaus rizikos draudimo politika, ateities sandorių rinkomis ir savitarpio fondas;

81. mano, kad gamybos pajėgumų plėtros valdymas gali būti svarbi priemonė norint užtikrinti kai kurių žemės ūkio sektorių tvarų vystymąsi;

82. pabrėžia, kad siekiant papildyti rinkos priemones gyvybiškai svarbu stiprinti pirminių gamintojų padėtį maisto tiekimo grandinėje ir imtis veiksmų, skirtų skaidrumo, sutartinių santykių ir nesąžiningos komercinės veiklos problemoms spręsti; mano, kad taip pat turėtų būti apsvairstyta galimybė padaryti konkurencijos taisyklių pakeitimų, kurie sudarytų sąlygas tam, kad pirminių gamintojų organizacijos taptų veiksmingesnės ir prireikus didėtų, ir suteikti joms didesnių derybinių galių, kad jos atsilaukėtų prieš stambius mažmenininkus ir perdirbėjus; taigi mano, kad siekiant spręsti maisto tiekimo grandinės ginčus reikėtų apsvairstyti galimybę skirti nacionalinį ombudsmeną ir (arba) Europos ombudsmeną;

83. primena, kad atsižvelgiant į PPO įsipareigojimus vienos iš dabartinių rinkos priemonių, eksporto grąžinamųjų išmokų, taikymas ir toliau turėtų būti laipsniškai nutraukiamas ES, o PPO partneriai tuo pat metu turėtų imtis panašių priemonių;

84. mano, kad reikia skatinti Europos žemės ūkio konkurencingumą tiek Bendrijoje, tiek už jos ribų, ir rasti būdų, kaip spręsti pagrindines ateities problemas, be kita ko, ES apsirūpinimo maistu saugumo, maisto produktų tiekimo pasaulio gyventojams, kurių skaičius nuolat didėja, aplinkos apsaugos reikalavimų laikymosi, bioįvairovės išsaugojimo ir klimato kaitos problemas;

2010 m. liepos 8 d., ketvirtadienis

85. primena, kad ES gali teikti lėšų priemonėms, pagal kurias teikiama informacija apie europietiškos žemės ūkio ir maisto produktų gamybos Europoje ir visame pasaulyje privalumus ir šie privalumai skatinami, Europoje ir trečiojoiose šalyse finansuoti; mano, kad šiems fondams numatytą biudžetą reikėtų persvarstyti siekiant padidinti ES žemės ūkio ir maisto produktų pastebimumą ES ir trečiųjų šalių rinkose; mano, kad šias skatinimo sistemas reikėtų plačiau naudoti ir pagal BŽŪP jos turėtų būti įgyvendinamos plačiau ir veiksmingiau;

86. mano, kad pagal bendrąją žemės ūkio politiką turėtų būti sudaromos galimybės visiems vartotojams, ypač labiausiai skurstantiems, maitintis sveikiau, taip pat įvairesniais prieinamų kainų produktais; siekiant kovoti su skurdu ir gerinti sveikatą reikia toliau vykdyti pagalbos labiausiai skurstantiems visuomenės nariams programas ir išplėsti programas, skirtas vaisių ir daržovių vartojimui mokyklose skatinti;

87. mano, kad rengiant ir įgyvendinant naująją BŽŪP turėtų būti remiamasi paprastumo, proporcingumo ir biurokratijos bei administravimo sąnaudų mažinimo principais;

BŽŪP rengiant daugiametę finansinę programą ir taikant metinę biudžeto procedūrą

88. pabrėžia, kad, atsižvelgiant į naujos bendrosios žemės ūkio politikos tikslus, naujojoje daugiametėje finansinėje programoje (DFP) reikia numatyti atitinkamą finansavimą siekiant geriau remti šią politiką atsižvelgiant į didžiulius iššūkius, su kuriais šis sektorius, itin svarbus ES apsirūpinimo maistu saugumui, turės susidurti ateinančiais metais;

89. primena, kad per pastaruosius ketverius dabartinės DFP metus dėl metinių biudžetų susitarti buvo įmanoma tik panaudojant įvairiose DFP išlaidų kategorijose turimas maržas arba, pasinaudojus 2006 m. gegužės 17 d. Tarpinstitucinio susitarimo (TIS) 23 straipsnyje numatyta peržiūros galimybe panaudojant maržą, neviršijančią 2 išlaidų kategorijos nustatytos didžiausios viršutinės ribos siekiant finansuoti kitus ES prioritetus; pabrėžia, kad nuo 2011 finansinių metų iki dabartinės DFP pabaigos (2013 m.) 2 išlaidų kategorijos didžiausios viršutinės ribos neviršijanti marža bus itin apribota;

90. pabrėžia, kad dėl teisiškai privalomo Daugiametės finansinės programos pobūdžio reikėtų didesnio lankstumo, jei norima, kad Sąjunga galėtų pakankamai lanksčiai ir veiksmingai reaguoti į nenumatytus įvykius;

91. atkreipia dėmesį į tai, kad pagal SESV 314 straipsnio 3 dalį po Taikinimo komiteto sušaukimo Komisija nebegali keisti savo biudžeto projekto; primena, kad Komisija turi pateikti taisomąjį raštą siekiant rudenį atnaujinti su žemės ūkiu susijusias prognozes; primygtinai reikalauja, kad taisomasis raštas būtų pateiktas prieš balsavimą Europos Parlamente; ragina atsakingus komitetus numatyti vidaus procedūrą, kad atsižvelgiant į Taikinimo komiteto posėdį būtų apibrėžta Parlamento pozicija;

92. primena, kad Europos Parlamento numatyti bandomieji projektai (BP) ir parengiamieji veiksmai (PV) tapo svarbiomis priemonėmis nustatant politikos prioritetus ir pradedant įgyvendinti naujas iniciatyvas, kurios dažnai tapdavo ES veiksmiais ir programomis, taip pat žemės ūkio bei kaimo plėtros srityse; mano, kad ir ateityje, siekiant įvertinti naujų reformų idėjas, galėtų būti remiamasi bandomaisiais projektais ir parengiamaisiais veiksmiais;

93. ragina Komisiją, rengiant komunikatą ir savo teisės aktų pasiūlymus, visapusiškai atsižvelgti į Europos Parlamento rekomendacijas;

*

* *

94. paveda Pirmininkui perduoti šią rezoliuciją Tarybai ir Komisijai.